

teguje privatno; trkati torej treba tu in tam, dokler se odpró vrata v povolnejšo bodočnost.

Vsem p. n. gostom iz Celja, iz Šmarija in od drugod, ki so nas v tako lepem številu počastili s svojo navzočnostjo, ter tako pokazali naklonjenost naši podružnici, izrekamo prijateljsko zahvalo. J.

Gospodarske stvari.

Ameriške trte.

V krajih, kjer že razjeda trsna uš, pa tudi drugod, kjer je nevarnost za to, da se priklati ona tudi tje, treba je skrbeti za to, da si vinorejci dobijo ameriških trt ter jih nasadijo že sedaj, da jim nadomestijo domače trte, če jim jih uš vkonča.

Ali vprašanje je, kje jih dobé? Žal nam dene, da ne moremo dati na to vprašanje odgovora, kakor bi radi, kajti društva, ki živé in imajo od države celo podporo za to, da skrbijo ljudem za pomoč, so v tem oziru gluha in slepa. Nikjer ne bere človek o njih, ali vsaj ne v tacih listih, do katerih ljudstvo pride. Zato podamo mi le tiste napise, ki so nam znani ter se pri njih prodajajo ameriške trte.

Te so: Rozge od ameriških trt Riparia, Colonis, York Madeira dobijo se na graščini Murhof, pošta Weitersfeld — ob Radgonski železnici. — Istotako prodaja rozge Riparia souvage in York Madeira oskrbnistvo graščine Merlhof v Kamnici pri Mariboru. Pri obeh graščinah še ni trtne uša.

Cene pa ne znamo, vendar ne bode prevelika in z navadnim pismom, kateremu se priloži poštna znamka 5 kr., poizve se gotovo.

Ne vemo sicer, toda mogoče je, da ima tudi g. dr. Ivan Gršak, c. kr. notar v Ormoži, ameriške trte na prodajo. Tudi naš sotrudnik, g. Fr. Matijašič, nadzornik drž. ameriških trsovníc na Ptui, pove v tem oziru rad, kar more in je komu potrebno.

Sejmovi. Dne 24. aprila pri sv. Juriji na južni žel. in v Mozirji. Dne 25. aprila v Št. Juriji pod Tabrom, pri sv. Juriji na Ščavnici, v Kostivnici, v Vuzenici in v Vitanji. Dne 27. aprila v Apačah, v Kozjem, v Dolu, v Orehu in na Ponikvi. Dne 28. aprila v Št. Lenartu v slov. goricah.

Dopisi.

Iz Brežiškega okraja. (Pojasnilo.) G. J. Janežič mlj. nam piše z ozirom na dopis v št. 15. ter pravi, da je on posestnik drevesnic na Bizeljskem, pa da se ni volitev v okrajni zastop nikakor udeleževal ter da ni svojega drevja sploh v nobenem listu, kakor le v „Slov.

Gosp.“ ponujal“. — Kolikor mi sodimo, tudi g. dopisnik ni imel njega v mislih, s tem rajši pa torej vzamemo to pojasnilo na znanje in s tem tudi naši bralci. Ured.

Iz Celja. („Domovina“) zval se bode nov političen gospodarski list, kateri bode pričel izhajati začetkom maja t. l. v Celji. Izdajatelj in urednik mu bode Dragotin Hribar, tiskar v Celji. Prihajal bode dvakrat na mesec in stal do konca leta le jeden goldinar. List, katerega potrebo so spoznali ondotni svetni in duhovni voditelji naroda, prinašal bode celjske, spodnještajerske in slovenske novosti sploh. Poročal o dogodkih v Avstriji in po širnem svetu na kratko; gojil bode pravo avstrijsko domoljubje, priporočal verno, krščansko življenje in poudarjal v zvezi s temi načeli slovensko zavednost in rodoljubje. S politiko se bode le toliko pečal, kolikor zahtevajo ondotne posebne razmere. Neopravičene napade nasprotnikov na poštene slovenske zavode in domoljube zavračal bode vselej krepko. Prva številka izide prvo soboto meseca maja. Naročnina naj se pošilja pod naslovom: Dragotin Hribar v Celji.

Od sv. Lovrenca ob kor. žel. (Slovo.) Ni še dolgo časa, ko smo zgubili dva blaga moža, a sedaj že zopet tretjega, namreč občeljubljenega izglednega učitelja g. Gregorja Polanca, katerega bomo močno pogrešali ne samo v šoli, v godbi in v petju, ampak tudi pri vsem poštenem narodnem delovanju. Obžalujemo toraj, da je nepravilna usoda tako ukrenila, da je nepozabljivi nam učitelj svojo prošnjo vložil in nato v Vuzenici enako službo dobil, ter se tudi takoj tje preselil. Blagi mož, na široko spostovan radi svojega lepega zadržanja, kakor tudi izglednozvrstnega učiteljevanja čez 23 let svojega neumornega tukajšnjega delovanja, si je pridobil neminljivih zaslug, katerih se bomo s hvaležnim srcem vedno spominjali. Smelo rečem, da so tako neutrudljivi delavni učitelji, kateri bi od zore do mraka se mučili v prid mladine ter jo podučevali pred in po šolski uri in ji zraven toliko dobrega v glavo vabili, kakor g. G. P., — taki možje so redki. Videli bomo, ali bodo le nasledniki hoteli se toliko in s čezmejnimi podukom naše mladine pečati, da bi se zraven potrebne šolske tvarine še otroci naučili godbe, petja itd. Gosp. G. P. je skoz in skoz pravicoluben, nadarjen mož, kateremu smo vso čast in hvalo dolžni. Brez skrbi smo mu svoje otroke, če tudi odrasene, zaupali. Zato nam priča prava goreča ljubezen šolarjev do nepozabljivega jim učitelja, kajti ko zaslišijo šolarčki ljubljene svojega učitelja slovo, presune jih tolika žalost, da neotolažljivo jočejo, pa tudi blagi učitelj se ne more solz držati. To je bil prežalosten dan, kojega ne pozabijo nedolžni, jokajoči otroci, katerih jok se zvun šole sliši; take solze morajo priteči